

Vlastní práce

Posudek magisterské práce Martina Pertla

Martin Pertl je sochař, který od začátku studia v ateliéru zaměřeném na figuru pracoval s figurou jen okrajově. Se zkušenostmi nabytými studiem proporcí lidského těla pracoval především jako s modulem a měřítkem svých objektů. Figura ve své realistické podobě ho nikdy nezajímala. Potom co se vypořádal během prvních čtyř semestrů s prací na zadání, tedy stále se opakujícími úkoly zaměřenými na studium figury, ihned přešel k realizaci poměrně velkých většinou dřevěných objektů. Měl od začátku jasno. Zajímala ho práce se dřevem v jeho konstrukčních možnostech a zajímaly ho architektonicky řešené objekty.

V budování takových objektů a interiérů prokázal velkou zdatnost.

Ve třetím ročníku přímo na něm ležela realizace panelákové předsíně kterou vytvořil společně s Pavlou Klusovou a Terezou Míkovou. Téma práce bylo rodina a výsledek patřil k těm velmi zdařilým.

V dalším roce se pustil do objektu s názvem Na vysoké noze. Jednalo se o minimalizovaný obytný prostor s pevně zabudovaným stolem, stoličkou a palandou na ploše zhruba 2x2m. Celý tento pokojík byl umístěn na vztyčeném trámu ve výšce asi čtyř metrů. Vyšplhat se k němu dalo po provazovém žebříku a vstupovalo se do něj podlahou.

Po tomto objektu přešel na trochu jiné téma i když formu zvolil opět stejnou. Prkna a trámy. Pomocí nich nově okarosoval vozidlo Wartburg. Vznikl prkený design který působil v dobrém slova smyslu v prvním plánu pozitivně. Po autě následoval přívěs, který uzavřel jeho vtipně vyladěnou část sochařské tvorby.

Další objekt byl spíše ironický. Krucifix jako houpačka. Na obou ramenech kříže byla zavěšena houpačka a kříž bylo možné interpretovat v mnoha rovinách především když byl používán. Není divu, že se Krucifix dostala do expozice mladých autorů kontroverzního ředitele Milana Knížáka ve Veletržní paláci.

Diplomovou prací se vrací k vážnějšímu tématu, ke stavbám a interiérům. Vytvořil objekt, který je obytnou místností. Divák může vstoupit a klidně i nějaký čas v objektu žít. Základem stavby je minimalizovaný prostor vybavený nejzákladnějším inventářem evropského způsobu bydlení. Židle, stůl, postel jsou pevnou součástí interiéru a zároveň tvoří vnější tvar objektu. Tvoří vlastně sarkofág vnitřního obytného tvaru. Vnitřní tvar interiéru je sice přepsaný i do vnějšího tvaru celého objektu ale některé vnější detaily se propisují zpět do interiéru. Dominantní je ale racionální interiér opsaný do abstraktně působícího vnějšku objektu. Zajímavé jsou roviny z jakých je možné k celé práci přistupovat. Na prvním místě vnímám celý objekt z vnějšku jako abstraktní sochu. V dalším plánu po odkrytí vnitřní architektury sochy začnu rozumět a rozkrývat abstraktní tvary vnější strany objektu. Vzápětí se vrátím k neužitečnosti interiéru a začnu přemýšlet o celé umělecké zkratce.

Na rozdíl od mnoha domečků, interiérů a stanů, které se vždy alespoň jednou za rok mezi diplomovými pracemi objeví je tento objekt výborně řemeslně zpracovaný. Dobře je zdůrazněný převrácený kontrast materiálů, které tvoří vnější stranu objektu a materiálu použitého v interiéru. Cementové desky v interiéru a pilinové desky na povrchu ještě více podtrhují převrácený vztah mezi racionálním tématem a uměleckým východiskem

Z celé práce je patrné, že se Martin Pertl začal vážně zabývat architekturou a to tak vážně, že ji začal studovat. Je mi velice blízké jak na stejnou rovinu klade alespoň prozatím výtvarnou i racionální hodnotu tvaru. Jsem rád, že nepoužívá tolik omleté klišé funkcionalismu o kráse naplněné jednoduchou funkčností. Doufám, že si i v budoucnu až případně nastoupí profesionální dráhu architekta bude stále uvědomovat jak důležitá je v architektuře i neracionální rovina tedy prostor pro skutečnou krásu pro umění. Práci hodnotím A

M. Gabriel

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Martin Pertl', written in a cursive style.